

<http://rep.barsu.by/bitstream/handle/data/1252/Glokalizacija%20kak%20osnovnaja%20tendencija%20sovremennyh%20processov%20globalizacii.pdf?sequence=1>,
вільний. – Назва з екрана.

3. Многоликая глобализация. Культурное разнообразие в современном мире / Под ред. П. Бергера, С. Хантингтона. – М., 2004.

4. Тенденції впливу глобального інформаційного середовища на соціокультурну сферу України / [О. С. Онищенко, В. М. Горовий, В. І. Попик та ін.]; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – К., 2013 – 224 с.

5. Теорія культури: Учебное пособие / Под ред. С. И. Иконниковой, В. П. Большакова. – СПб: Питер, 2008. – 592 с.

6. Чеботаєва О. М. Глобалізація сучасного соціокультурного простору як актуальна проблема культурології / О. М. Чеботаєва // Трансформації культури в епоху глобалізації. – Миколаїв: ВП «МФ КНУКіМ», 2011. – С. 6 – 15

Борисенкова В.В.,

магістрант Київського університету культури;
Науковий консультант: Бородіна Г.Г. кандидат
історичних наук, доцент,
м. Миколаїв

МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО БІБЛІОТЕК: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ

Входження України до світового наукового та інформаційного простору обумовлює ґрунтовне вивчення міжнародного співробітництва в галузі бібліотечної справи. Сучасний вітчизняний бібліотекознавець, член-кореспондент НАН України Л. А. Дубровіна пояснює таку домінуючу тенденцію пошквалювання міжнародних зв'язків України, активізацією національно-культурних організацій української діаспори, посиленням міжбібліотечних стосунків і особистих контактів бібліотекарів України і зарубіжжя [3, с. 460].

Відповідно до «Стратегії розвитку бібліотечної справи в Україні до 2025 року» в умовах глобального інформаційного середовища для всіх сфер бібліотечної галузі – практики, науки, освіти, управління – велику роль відіграє міжнародне співробітництво. Воно важливе для запровадження міжнародних стандартів бібліотечно-інформаційної діяльності, обміну бібліографічними даними, електронної доставки документів, міжнародного книгообміну, корпоративної каталогізації та створення баз даних, реалізації спільних науково-дослідних проектів тощо [6].

Історично цей процес сягає початку зародження бібліотек і проходить ряд етапів, обумовлених як розвитком людської цивілізації в цілому, так і особливостями світової бібліотечної справи. Головним чином це був міжбібліотечний обмін книжками і бібліографічною продукцією. Згадки в історичних джерелах XIV–XV ст. про придбання літератури для бібліотек за кордоном, а також про їх переписування в зарубіжних бібліотеках можна вважати початком міжнародних книгообмінних зв'язків. У XVIII ст. такий обмін став звичною практикою поповнення бібліотечних фондів. Цивілізаційний розвиток людства потребував упорядкування взаємовідносин, в тому числі в культурообмінних процесах. Починають укладатися офіційні домовленості, договори і у сфері міжнародного книгообміну.

Науковий інтерес вітчизняних бібліотекознавців до проблем міжнародного співробітництва бібліотек виник на початку XX ст. Значний внесок у розвиток міжнародного співробітництва бібліотек зробила фундатор Харківської бібліотечної школи Любов Борисівна Хавкіна (1871-1949) [2]. Любов Борисівна активно вивчала досвід зарубіжних країн, творчо його осмислювала; відвідувала Західну Європу, США, Канаду та інші країни. Вона помічала багато позитивних особливостей та відмінностей в організації бібліотек, підготовці кадрів, керівництві мережею бібліотек. Вільне володіння іноземними мовами сприяло вивченню наукових доробків про бібліотечну справу західних країн. Л.Б. Хавкіна прагнула донести до бібліотечної громадськості кращий зарубіжний досвід. Окрім того, Любов Борисівна детально проаналізувала фінансування американських, англійських бібліотек, джерела поповнення їх фондів, звертала увагу вітчизняних фахівців на більш активне використання такого джерела, як пожертвування.

Питання міжнародного співробітництва бібліотек обговорювали в 1926 р. на Всесвітньому конгресі бібліотекарів та бібліофілів у Празі та на ювілейному з'їзді Американської бібліотечної асоціації [4, с. 52]. На Конгресі було створено спеціальну секцію з питань міжнародного співробітництва, на якій зачитано доповіді: про міжнародний обмін виданнями; про обмін дублетами; про обмін викладацьким персоналом та студентами бібліотечних шкіл, а також про «однотипність» дипломів, які видають ці школи у різних країнах; про створення єдиної системи бібліотечної статистики, що спирається на одноманітну термінологію. Слід зауважити, що в Україні протягом 20-30 років XX століття фахові періодичні видання «Бібліотечний збірник» (1926-1927), «Журнал бібліотекознавства та бібліографії» (1927-1930) активно друкували статті з міжнародної хроніки про життя і діяльність бібліотек і професійних організацій Америки, Європи, Азії, Африки, Австралії. З-поміж авторів значний інтерес представляють дослідження: П. Абрамовича, Г. Дермана, О. Варнеке, І. Вугмана, М. Сагарди [4, с. 48-56] та ін. Своїми працями вони сприяли розширенню дослідницьких можливостей даного напрямку бібліотекознавства.

Впродовж тривало часу було послаблено увагу до міжнародного співробітництва бібліотек і лише у 90-і роки ХХ століття почалася інтенсивна розробка проблем співпраці бібліотечно-інформаційної сфери.

У 1990-х роках були створені правові передумови для розвитку міжнародних зв'язків книгозбірень, вперше з'явилася можливість участі в різноманітних міжнародних проектах. Активному розвитку програм партнерства та співпраці сприяє Українська бібліотечна асоціація (УБА).

Цікавим джерелом для вивчення цього аспекту історії міжнародного співробітництва бібліотек України є монографія В. С. Пашкової «Національні бібліотечні асоціації: виникнення та еволюція діяльності» [5].

Сучасний аналіз проблем міжнародного співробітництва як в теоретичному, так і в організаційно-практичному аспектах, залишається для вітчизняної бібліотечної науки темою недостатньо розробленою.

Сьогодні зберігається позитивна тенденція розвитку форм міжнародного бібліотечного співробітництва: обмін досвідом шляхом безпосередніх зустрічей (семінари, конференції, стажування тощо), публікації у фаховій міжнародній та вітчизняній періодиці, комплексна спільна діяльність у рамках міжнародних бібліотечних організацій, зокрема таких як ФІД, ІФЛА, ІСО, Європейської бібліотечної асоціації (EBLIDA) та ін.

Отже, міжнародна співпраця в галузі бібліотечної справи є невід'ємною складовою міжнародних зв'язків будь-якої держави. Використання міжнародного досвіду у вітчизняній практиці бібліотек з урахуванням їх особливостей є суттєвим чинником прогресивного розвитку бібліотечної справи України. Рівень розвитку міжнародного бібліотечного співробітництва, як складної системної діяльності, визначається безліччю зовнішніх і внутрішніх факторів, одним з яких є особистісно-психологічний. Важливість цього чинника зростає на сучасному етапі, в тому числі і в зв'язку зі збільшенням учасників цієї діяльності за рахунок включення в неї регіональних бібліотек.

Список використаних джерел:

1. Про бібліотеки і бібліотечну справу [Електронний ресурс] : Закон України від 27.01.1995 р. № 32/95-ВР. – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/32/95-вр>.

2. Бібліотекознавець Любов Борисівна Хавкіна : Харківський період діяльності (1888—1918): зб. матеріалів / Харк. держ. наук. б-ка ім. В. Г. Короленка; уклад.: А. М. Перепеча, Н. І. Капустіна. – Харків, 2004. – 128 с.

3. Дубровіна, Л. А. Бібліотечна справа в Україні в ХХ столітті [Текст] /Л. А. Дубровіна, О. С. Оніщенко. – Київ, 2009. – 530 с.

4. З історії бібліотекознавства і бібліографії. «Бібліотечний збірник» (1926–1927), «Журнал бібліотекознавства та бібліографії» (1927–1930) : сист. анот. покажч. змісту / авт.-упоряд. Т. М. Заморіна ; наук. ред. В. О. Кононенко; М-во культури України, Нац. парлам. б-ка України. – Київ, 2014. – С. 52.

5. Пашкова, В. С. Національні бібліотечні асоціації: виникнення та еволюція діяльності [Текст] / В. С. Пашкова. – Київ: Кн. палата України, 1997. – 184 с.

6. Стратегія розвитку розвитку бібліотечної справи в Україні до 2025 року «Якісні зміни бібліотек задля забезпечення сталого розвитку України» [Електронний ресурс] / Міністерство культури України. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/NT1592.html

Вітюк Ю.С., студентка I курсу факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв»;

Науковий керівник: Шуляк С.О., кандидат педагогічних наук, професор, декан факультету менеджменту і бізнесу ВП «Миколаївська філія Київського національного університету культури і мистецтв», м. Миколаїв

«SOCIAL MEDIA MARKETING» ЯК СТРАТЕГІЯ ПРОСУВАННЯ В СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

Розвиток сучасних інформаційних технологій сприяє появі нових тенденцій у комунікаціях між людьми. Інтернет став найвпливовішим джерелом отримання інформації, завойовуючи провідні позиції як рекламний носій [4]. Унаслідок цього, усе більше компаній починає цікавитися соціальними медіа як каналом зв'язку зі своїми потенціальними клієнтами та в своєму маркетингу обирає головною стратегією саме SMM (Social Media Marketing, маркетинг у соціальних медіа).

SMM – комплекс дій з просування бренду, товару або послуги в соціальних медіа (блоги, форуми, мережеві співтовариства). Завдяки використанню соціальних аспектів Інтернету, SMM дозволяє взаємодіяти з аудиторією на більш персоніфікованому і динамічному рівні, ніж це робить традиційний маркетинг.

SMM проводить роботу безпосередньо в спільнотах з використанням інструментів прямого і прихованого впливу на цільову аудиторію. Тобто відбувається особисте спілкування компаній з потенційними користувачами, з'являється можливість негайно отримати зворотній зв'язок у вигляді думок і коментарів від найбільш активних користувачів соціальних медіа [2].